

Διαλογική ακουστική ικανότητα

Robyn Penman

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τι είναι;

Η Διαλογική ακουστική ικανότητα είναι μια ειδική μορφή ακρόασης που είναι προϋπόθεση για τον διάλογο. Πράγματι είναι συνήθως επιβεβαιωμένο ότι ο διάλογος δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς αυτό το είδος ακρόασης που επιτρέπει στον άλλο να ακούσει τί συμβαίνει σε εμάς.

Η Διαλογική ακουστική ικανότητα μπορεί να συγκριθεί με την ακρόαση: η πρώτη απαιτεί προσεκτική σημασία στον άλλο, ενώ η δεύτερη είναι απλή ακουστική αντίληψη. Επίσης, η ενεργή σημασία με προσοχή απαιτεί κάτι περισσότερο από απλά εστιασμένη ακρόαση : απαιτεί επίσης ακρόαση–με–ερωτήσεις μια μορφή που διατηρεί έναν ανοικτό προσανατολισμό, εμποδίζει το πρώιμο κλείσιμο του διαλόγου και συνεπάγεται αυθεντικό ενδιαφέρον για τον άλλο.

Η Διαλογική ακουστική ικανότητα είναι διαφορετική από την ενεργή ακρόαση ή την ακρόαση με ενσυναίσθηση. Στην τελευταία, η έμφαση είναι στο να μπει κάποιος στη θέση του άλλου έτσι ώστε να κατανοεί τα νοήματα του άλλου με ακρίβεια. Σε αντίθεση, η Διαλογική ακουστική ικανότητα προσανατολίζει τους συμμετέχοντες στην κοινή τους δραστηριότητα όπου η κατανόηση του κάθε συμμετέχοντα αντιμετωπίζεται σαν μια συν-κατασκευασμένη διαδικασία. Στη Διαλογική ακουστική ικανότητα εστιάζουμε στο τί συμβαίνει

ανάμεσα στους συμμετέχοντες, και όχι στο τί είναι στο μυαλό τους.

Ποιος χρησιμοποιεί την έννοια

Η έννοια χρησιμοποιείται από έναν περιορισμένο αριθμό μελετητών της επικοινωνίας και της διαλογικής φιλοσοφίας οι οποίοι δίνουν προσοχή στις επικοινωνιακές πρακτικές που είναι απαραίτητες για να επιφέρουν οποιαδήποτε διαλογική στιγμή. Η έννοια επίσης παίζει έναν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στις επεξεργασίες της επικοινωνίας ή της διαλογικής ηθικής : είναι μέσω της ακουστικής ικανότητας που προσφέρουμε την ηθική μας ανταπόκριση στον άλλο.

Πώς σχετίζεται με τον διαπολιτισμικό διάλογο;

Η έννοια της Διαλογικής ακουστικής ικανότητας είναι άμεσα συνδεδεμένη με τον Διαπολιτισμικό διάλογο. Μέσα στο διαπολιτισμικό πλαίσιο η Διαλογική ακουστική ικανότητα βοηθάει να δοθεί σημασία στο να ακούμε τον άλλο πέρα από τις μεγάλες πολιτισμικές διαφορές που υπάρχουν μερικές φορές. Επίσης χρησιμεύει στο να ασχολείται κανείς με συγκεκριμένα είδη πρακτικών ακρόασης αυξάνοντας έτσι την πιθανότητα διαλόγου.

Τι δουλειά παραμένει να γίνει;

Είναι απαραίτητο να υπάρξει περαιτέρω επεξεργασία στο τί σημαίνει να ακούμε διαλογικά μέσα σε ένα διαπολιτισμικό πλαίσιο. Για παράδειγμα, τί είναι πιθανόν να συναντήσει κανείς στις διαφορετικές κουλτούρες; Πως γίνεται μια μέθοδος ακρόασης-με-ερωτήσεις να είναι αποδεκτή από διαφορετικές κουλτούρες; Υπάρχουν άλλοι τρόποι για διαλογική ακρόαση μέσα σε διαφορετικά πολιτισμικά πλαίσια για να κατανοούν οι συμμετέχοντες στο διάλογο ότι αυτά που είπαν έχουν ακουστεί;

Βιβλιογραφία

- Lipari, L. (2010). Listening, thinking, being. *Communication Theory*, 20, 348–362.
- Penman, R. (2000). *Reconstructing communicating: Looking to a future*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Shotter, J. (2009). Listening in a way that recognizes/realizes the world of “the other”. *International Journal of Listening*, 23, 21-43.
- Stewart, J., & Thomas, M. (1995). Dialogic listening: Sculpting mutual meanings. In J. Stewart (Ed.), *Bridges Not Walls* (184-201). New York: McGraw-Hill.

Μετάφραση: Ράνια Σπυριδάκου